

її відносини і взаємодію зі світом на основі світоглядного потенціалу, що розвивається, світоглядної інформованості та світоглядної діяльності.

У законі України «Про освіту» в основних вимогах до змісту освіти підкреслюється, що вона повинна забезпечити «інтеграцію особистості в системі світових і національних культур» [4, с.21]. Актуальним залишається питання про формування культури фахівців, в якій поєднуються високий професіоналізм, високий рівень культурної освіченості, творчий підхід до виконання своєї діяльності.

Отже, проблема взаємозв'язку культури і світогляду набуває справжньої соціальної значущості, коли аналізується на особистісному рівні підготовки майбутнього вчителя. Його педагогічна діяльність стає специфічним транслятором світоглядних установок, тому що норми професійного мислення завжди формуються в проблемному полі взаємодії з нормами загальної культури, набираючи характеру світогляду в процесі професійного спілкування.

Література

1. Азархин А.В. Мировоззрение и эстетическое развитие личности / Азархин А.В. – К.: Наукова думка, 1990. – 192 с.
2. Иванова Т. В. Культурологическая подготовка будущего учителя: [монографія] / Т. В. Иванова. – К.: ЦВП, 2005. – 282 с.
3. Культура – человек – философия: к проблеме интеграции и развития / И.Т.Фролов, В.Ф.Келле, Э.А.Баллер, Ю.Н.Давидович // Вопросы философии. – 1982. – №1. – С.34-53.
4. Національна доктрина розвитку освіти // Офіційний вісник України: Щотижневий збірник актів законодавства. - № 16. – 2002. – С.11-24.
5. Рудницька О. П. Музыка і культура особистості: проблеми сучасної освіти: [навч. посіб.] / О. П. Рудницька. – К.: ІЗМН, 1998. – 248 с.
6. Сисоєва С. О. Розвиток освіти в умовах полікультурного глобалізованого світу / С. О. Сисоєва // Проблеми полікультурності у неперервній професійній освіті: наукове видання; за ред. К. В. Балабанова, С. О. Сисоєвої, І. В. Соколової. – Маріуполь: Ноулідж, 2001. – С. 11–18.

Смікал В.О. Культурологічний підхід у професійній підготовці майбутнього викладача вищої школи

Анотація. У статті розглядається актуальна проблема застосування культурологічного підходу у професійній підготовці майбутніх викладачів вищої школи. Здійснено науковий аналіз щодо визначення базових понять дослідження та з'ясовано специфіку використання культурологічного підходу у професійній підготовці майбутніх викладачів. **Ключові слова:** культура, культурологія, культурологічний підхід.

Смікал В.А. Культурологический подход в профессиональной подготовке будущего преподавателя высшей школы

Аннотация. В статье рассматривается актуальная проблема использования культурологического подхода в профессиональной подготовке будущего преподавателя высшей школы. Проанализированы базовые понятия исследования и определена специфика использования культурологического подхода в профессиональной подготовке будущих преподавателей. **Ключевые слова:** культура, культурология, культурологический подход.

Smikal V. Culturological professional campaign in preparation of future teachers of higher school

Annotation. In the article the issue of the day of the use of culturological approach is examined in professional preparation of future teacher of higher school. Scientific theoretic experience is analyzed relatively definition of basic terms of exploration and defined the specific of using cultural approach in professional training of future teachers. **Key words:** culture, culture science, culturological approach.

СМОЛЬНИКОВА О.Г.,

Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова,
м. Київ

УДК 005.591.6:37,013.74

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СИСТЕМІ ОСВІТИ АНГЛОМОВНИХ КРАЇН

Постановка проблеми. В умовах світової конкуренції важливим чинником розвитку будь-якої країни стає швидкість запровадження інноваційних технологій. Досвід країн, з просунутим рівнем економічного розвитку, підтверджує важливість підтримки інноваційної інфраструктури вищих учбових закладів. Досліджуючи процеси модернізації системи вищої освіти, ми повинні спиратися як на досвід вітчизняної вищої освіти, так і на новітні методи, які застосовуються в освітньому просторі за кордоном, зокрема, у таких англомовних країнах, як США та Велика Британія. Ці країни відомі, як такі, що займають одну з лідируючих позицій серед країн усього світу в галузі трансферу знань та технологій з науково-освітніх організацій до суспільства та промисловості, та країн, де ведеться цілеспрямована підтримка розвитку інноваційних процесів державою. Необхідність такої співпраці задекларована в державних документах: Закон «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» (2003 р.), Закон України «Про інноваційну діяльність» (2003 р.), Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності (2000 р.), Положення про експериментальний загальноосвітній навчальний заклад (2002 р.) та ін.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Освіта розвинених англomовних країн завжди була у центрі уваги науковців. Актуальні проблеми та організацію освіти цих країн розглядали такі вітчизняні та зарубіжні вчені як О.Бабашев, Д.Бок, Б.Вульфсон, О.Джуринський, Л. Гончарова, Е.Каверіна, В.Кудін, Е.Линтон, Н.Ничіколо, А.Саргсян, Б. Скіннер, Дж.Тул, підготовку магістрів цих країн вивчали М. Велуцак, О. Зіновата, С.Корсак, Л.Огнівко, Л.Тархова, інновації в системі освіти англomовних країн Г.Алексевич, Н.Балацька, О.Локшина, О.Скрябіна, О.Хабутдинова.

Мета даної статті – спроба розглянути інноваційні технології у системі освіти англomовних країн та проаналізувати організацію магістерської підготовки у внз США.

Виклад основного матеріалу. Система освіти США включає в себе три основних цикли навчання вищої школи: бакалаврський, магістерський і докторський. Освіта, отримана після набуття ступеня бакалавра називається післядипломною, та веде до ступеня магістра чи доктора. Магістерські ступені надаються тільки університетами, які пройшли необхідну сертифікацію, на даному етапі це приблизно 500 вузів [2]. Кожному студенту-магістранту призначається керівник-порадник з штату професорів, який допомагає майбутньому магістру визначитись з індивідуальним планом навчання, навчальними курсами, враховуючи його персональні можливості і побажання. Існує 2 основних види магістерських програм: академічні (15%) та професійні (85%). Типовим прикладом професійних магістерських програм є програма підготовки спеціалістів в галузі педагогіки.

Нами було розглянуто організацію магістерської підготовки студентів, які отримують фах з спеціальності «Вища освіта» в університетах США, з різною формою власності (див. таблиця1). Було з'ясовано, що у американських навчальних закладах відповідне навчання організоване у спеціальних фахових коледжах чи школах післядипломної освіти при університетах чи безпосередньо у самих університетах.

Студенти вивчають предмети по основній спеціальності та елективні курси за вибором. Наприклад, у Гарварді всі студенти повинні пройти 8 курсів дисциплін. Вони складаються з 3 основних курсів та 3 додаткових, решта курсів - є елективними на вибір студента. Курсом вважається не тільки набір лекцій та семінарів, а також практичні заняття, самостійна робота, виробнича практика, домашні завдання, індивідуальні та групові проекти тощо. Курс зазвичай розрахований на 3-4 кредитні години. Типова магістерська програма розрахована на 48 кредитів протягом 1-2 років.

Таблиця1.

Назва навчального закладу	Номенклатура навчальної дисципліни	Рівень практичної підготовки	Кваліфікація
1.Університет Дрексель (Сакраменто) Школа технологій і професійного навчання	Основи вищої освіти; Управління, менеджмент та адміністрація у вищій освіті;Управління студентським містечком; Шкільні правила і політика; Введення до методів дослідження	Адміністрування, управління та стандарти у вищій освіті, робота у національних та міжнародних асоціаціях та організаціях	Ступень магістра наук у вищій освіті M.S. in Higher Education
2.Університет Каплан (Вашингтон)	Основи вищої освіти(ВО); Організація та управління вищої освіти;Право у вищій освіті; Мультикультуралізм у ВО; Фінансування у ВО; Методи дослідження в освіті та технології	Викладання у коледжі, адміністрування та керівництво у коледжі, викладання онлайн у коледжі, оцінювання якості вищої освіти	Ступень магістра наук у вищій освіті Master of Science in Higher Education
3.Гарвардський університет Школа післядипломної освіти	Основні курси 1.Вища освіта.2.Історія американської вищої освіти.3.Економіка коледжів та університетів .Елективні: Право у ВО; Колледжі, як організації; Використання інформації для підтримання розвитку ВО; Інтернаціоналізація ВО; Докторські дослідження і інноваційний практикум у ВО;	Адміністрування, управління та стандарти у вищій освіті	Ступень магістра вищої освіти Ступень магістра освіти Ed.M
4.Північно-західний університет Школа освіти та соціальної політики (Еванстон,Іллінойс)	Дослідження і аналіз; Основи ВО; Студент коледжу; Політика ВО; Закон і етика у ВО; Історія та філософія ВО; Структура і управління коледжу та університету; Порівняльна ВО: вплив глобалізації	Викладачі коледжів і університетів, робота в урядових установах, та установах пов'язаних з вищою освітою.	Ступень магістра наук у адміністрування та політики вищої освіти M.S. in Higher Education Administration and Policy

5. Мічиганський університет <i>Школа освіти</i>	Основи Вищої освіти; Дослідницька практика чи Вступ до кількісних методів у освітніх дослідженнях; Навчання і розвиток у вищій освіті; Організація навчання; Студент американського коледжу.	Теорія розвитку студентів, адміністрування, програмування, консультування, стандартизація у галузі вищої освіти.	Ступень магістра мистецтв у вищій освіті Master of Arts in Higher Education
---	--	--	---

Магістерська підготовка студентів зі спеціальності «Вища освіта» у ВНЗ США.

Характерною рисою магістерських і докторських програм у США є те, що вони існують як самостійні програми, на які можуть вступати випускники з різних спеціальностей.

У Гарварді існує Школа післядипломної освіти, де навчаються студенти які зацікавлені у кар'єрі в адміністрації коледжу чи університету, в області освітньої політики та планування, в федеральних адміністративних установах. Студенти стають спеціалістами з вищої освіти, шкільного керівництва, освітньої політики та управління, навчальних технологій, інноватики та освіти. Під час навчального року, студенти вивчають освітню політику, практику і питання сучасної американської вищої освіти, підвищують свої аналітичні та управлінські навички. Студенти вивчають такі дисципліни як «Історія американської вищої освіти», «Економіка коледжів та університетів», «Використання інформації для підтримання розвитку вищої освіти», «Докторські дослідження і інноваційний практикум у вищій освіті», «Потенціал професійного розвитку он-лайн».

Після закінчення навчання випускники займають ведучі позиції дослідників, адміністраторів, аналітиків у коледжах, університетах, державних та федеральних організаціях. Підготовка студентів ведеться не тільки в рамках однієї конкретної спеціалізації. Навчальна програма пропонує їм навички та необхідні знання для їх професійного зростання через велику кількість курсів які будуть їм необхідні протягом кар'єри в сфері вищої освіти.

У цьому університеті існує інноваційна програма "Президент – в резиденції", колишнього президента коледжу в Гарварді, який щороку відвідує заняття, зустрічається зі студентами і обговорює завдання курсу і вибір професії.

Проаналізувавши навчальні плани вузів США було з'ясовано, що у структурі знань які належить опанувати майбутньому освітянину виділяються загальні знання («Основи Вищої освіти», «Організація навчання», «Студент американського коледжу», «Історія та філософія вищої освіти», «Управління, менеджмент та адміністрація у вищій освіті»), спеціальні знання («Методи наукового дослідження», «Мультикультуралізм у ВО», «Фінансування у ВО», «Порівняльна ВО: вплив глобалізації»). У багатьох вузах передбачені курси педмайстерності, де особливої уваги приділяється риторичі та влаштовуються тренінги з позитивної моделі спілкування. Практикуються нетрадиційні методи навчання, а саме: рольові ігри, моделювання, мікророзповідання, під час якого студенти дають 15-ти хвилинні уроки, які записуються на камеру, а потім обговорюються.

Важливою частиною магістерської програми є практика, на яку відводиться від 4-х тижнів до 2-х місяців.

Зазвичай студенти отримують ступень магістра наук чи мистецтв у галузі вищої освіти. Деякі університети, наприклад Мічиганський університет, надають можливість отримати подвійний магістерський ступінь, а саме - магістр у галузі вищої освіти та магістр політичних досліджень, магістр вищої освіти та магістр у бізнесі, що надає майбутньому спеціалісту більш широкі можливості для працевлаштування. У Іллінойському Північно-західному університеті, студенти отримують ступінь магістра наук у галузі вищої освіти та адміністрації і освітньої політики.

Останніми роками у США стало виникати все більше Інтернет- університетів, які пропонують недорогу освіту. Такі університети надають можливість отримати студентам ступені від асистента до ступеня доктора наук в різних галузях знань. При такій організації навчання, існує гнучкість у виборі графіка навантаження студента. Більшість лекцій читається у вечірні часи, що дає можливість працювати вдень.

Наприклад, проект «Мінерва» - один з перших елітних університетів без студентського містечка. Університет Каплан (Вашингтон) - один з лідерів з упровадження навчання протягом життя, має багато магістерських Інтернет - програм, та випускає фахівців з спеціальності викладання в коледжі он-лайн. У державному університеті Сакраменто у коледжі освіти існує 2-річна, основана на Інтернеті, магістерська програма (iMET), по закінченню якої, студенти отримують ступінь магістра мистецтв у галузі освітніх технологій. Вивчаються такі дисципліни: «Основи он-лайн педагогіки», «Засоби навчання та учбовий процес», «Сучасні технології та їх упровадження». Деякі університети, наприклад, Капелла у Мінніаполісі та Міжнародний університет Джоунса надають можливість тільки он-лайн освіти.

За даними Opinion Research Corporation International, 54% респондентів бачать у такій формі навчання майбутнє системи вищої освіти США. Інтернет-технології у сфері освіти стали вирішенням багатьох проблем [1, с.13]. Он-лайн технології дозволяють знівелювати різницю у якості освіти у містах та селах, обмінюватись знаннями як учням так і викладачам.

Але слід відзначити, що вчителі американських шкіл незадоволені швидкістю підключення шкіл до мережі Інтернет. Відомо, що 94% шкіл та бібліотек США підключені до цієї мережі, але вчителів не задовольняє його якість, за їх словами: «Вона не дозволяє у повному обсязі використовувати всі можливості, нові інноваційні технології надані нам у 21 сторіччя» [1, с.16]. Ця швидкість не дозволяє проводити повноцінні відкриті уроки між школами та штатами, та не дозволяє загрузити навчальні он-лайн ролики одночасно в

кількох класах, що на думку американських вчителів, обмежує студентів та учнів у отриманні знань. Також це стосується нестачі сучасного обладнання, яке дозволяє проводити віртуальні дні відкритих дверей шкіл.

Залучення новітніх інформаційних технологій у систему освіти США підтримується на рівні федерального уряду цієї країни. Це знайшло своє відображення у нормативних документах урядових та недержавних організацій: «Національна інформаційна інфраструктура» (1993), (1994), «Знову винаходячи школу: технологія зараз» (1995), «Стартова ініціатива» (1996) та ін. [3].

Розширення інформаційної інфраструктури сприяло розвитку інновацій у освітній сфері США: з'являються віртуальні науково-дослідницькі інститути, створюється загальнонаціональний освітній проект для середніх шкіл K-12, виникає система дистанційної післядипломної освіти, проводяться електронні лекції, під час яких залучаються нові учасники (батьки, вчені, професіонали, політики тощо), виникають стандартизовані тести.

Зростання розповсюдження он-лайн освіти на всіх рівнях освітнього простору спостерігається і у Великій Британії. У Лестерському університеті, за результатами експерименту по вивченню он-лайн курсу, було встановлено, що більшість студентів опанувало такий курс протягом одного семестру. До багатоцільових по запровадженню стратегіям британські вчені зазвичай відносять веб-орієнтовані уроки, мультимедійні презентації, телекомп'ютерні проекти, он-лайнві дискусії [3, с.77].

До веб-орієнтованих уроків найчастіше відносять веб квести та кибєргіди. Телекомп'ютерні проекти застосовуються при колаборативній роботі. У Лондонському університеті існує проект, в основу якого закладена взаємодія між успішними магістрантами та студентами першого та другого курсу бакалаврату. Магістранти, протягом 2-4 годин на тиждень, допомагають бакалаврам у вивченні ряду дисциплін.

Американська державна інноваційна політика отримала свій розвиток в II половині 90-х років XX ст., після звернення президента Б. Клінтона до Конгресу США «Наука і технологія: формуючи XXI століття» у 1997 , та отримала продовження у діяльності його послідовників. У опублікованому департаментом освіти США «Плані реформ» (2010), президент Б. Обама наголосив на необхідності «...підтримки інноваційних підходів до викладання та навчання; привнесення змін у школах з найнижчими показниками; дослідженні та вивченні, того що вже працює, а що може працювати краще в американських школах.» [8,с.4]. П'ятим пунктом цього плану визначено сприяння інноваціям та продовження покращення освітніх процесів[8].

У цьому документі підкреслена важливість створення умов для ефективних вчителів та лідерів, таким чином, щоб кожна школа Америки могла мати своїх визначних вчителів та лідерів. Пропонується використовувати спеціальні інноваційні фонди та гранти для підтримки творчого та професійного розвитку освітан. Модель «ефективного вчителя» характерна для американської педагогіки. Її впроваджували такі відомі американські педагоги як М. Грін, А. Комбс, Дж. Лембо. Ця модель ґрунтується на здатності до емпатії, комунікабельності, неформального спілкування, життєвого оптимізму, поваги до точки зору учня. Існують, так звані «справедливі товариства», в яких створюється комфортна середа, підтримується справедливий, гуманний взаємовідносини «учитель-учень», «учитель-учитель», «учень-учень», мирно вирішуються конфліктні ситуації, виховання відбувається за допомоги самоуправління шкільних та класних асамблей.

У рамках особистісно-орієнтованих технологій, які запроваджуються у англійських країнах виділяються гуманно-особистісні технології які спрямовані на всебічну підтримку особи, віру в її творчі сили, відкидаючи примушення. Технології співпраці реалізують ідею демократизму, справжньої рівності у суб'єкт - суб'єктних відносинах, свободи вибору та самостійності. При такій організації учбового процесу актуальними стають ідеї автономного навчання чи учбової автономії, яке набуло широкого розповсюдження у всьому світі.

Вперше, термін «навчальна автономія» був офіційно запропонований американським вченим Г.Холеком у доповіді Ради Європи 1979 року, у контексті вивчення іноземних мов. Відповідно автору, автономія це «...здатність брати на себе відповідальність за свою учбову діяльність, включаючи всі компоненти цієї діяльності, а саме: визначення цілей навчання, встановлення змісту і послідовності, вибір методів і прийомів які використовуються, організацію і управління учбового процесу з точки зору часу, місця і темпу, а також оцінка отриманих результатів і всього учбового процесу» [1, с.77]. У 2006 році англійський вчений Ф.Бенсон пише, що кількість опублікованих наукових праць за попередні 25 років з питань автономного навчання перевищила кількість наукової літератури у відповідній галузі з моменту виникнення цього феномену наприкінці 1960-х [2,с.21]. Це свідчить про ріст інтересу до цієї тематики у всьому світі. Згодом, ідеї концепції автономного навчання стали застосовуватись у різних галузях освіти.

Автономне навчання застосовується, при запровадженні освітніх інновацій у технологіях вільного виховання та індивідуалізації навчання, у ряді шкіл і університетів Британії та США,. Так, у 1970-х у Великій Британії, з'явилися «відкриті школи», у яких відсутній традиційний розклад, вчитель та учень разом планують учбовий процес, основною формою навчання є метод відкриттів. У «неградуєваних школах», які існують у США, не існує поділення на класи, учень має засвоювати програму у індивідуальному режимі. Також відома «батовська система» організації навчання у школах та університетах Америки. Учбовий процес поділяється на дві частини: робота у класі, та робота з студентами, які потребують додаткових занять.

При таких формах навчання використовується технологія повного засвоєння, яка була розроблена американськими вченими Дж.Керролл та Б.Блум. Ця технологія відрізняється від класичної, (при якій рівень оволодіння знаннями у учня різний), своїм кінцевим результатом – заплановані результати навчання досягаються всіма учнями, але методи, форми, умови для навчання та час - індивідуальний для кожного.

Таким чином, на основі проектування учбової діяльності, виникають нові технології навчання, під якими ми розуміємо реалізацію освітнього проекту у конкретних організаційно - педагогічних умовах.

Відома в США методика спілкування С. Ваймера, де автор вчить мистецтву не сваритися з друзями, вчителями, батьками, головним засобом при цьому є створення спокійної, привітної обстановки у класі та спеціально розроблені ігри, які сприяють відповідній обстановці.

Широкого розповсюдження набула « поведінкова методика виховання», яка реалізується при комунікативному вихованні в США. Під час такого навчання виділяються дві головні мети: формувати пізнавальне (когнітивне) та емоційне (афективне) спілкування між наставником та учнем, сформувати навички спілкування.

Відомим є «план Трампа», як система організаційних форм навчання, яка об'єднує заняття у великих аудиторіях, з індивідуальними заняттями у малих групах. Лекції (40% навчального часу), читаються професорами відповідного вузу для великих груп (100-1500 студентів), з використанням сучасних технічних засобів. Після лекцій, студенти поділяються на невеликі групи у 10-15 чоловік, та обговорюють запропоновану тему (20% навчального часу). Ці групи не є постійними, вони змінюються кожного разу. Та решта (40%) навчального часу, відводиться на індивідуальну роботу у кабінетах та лабораторіях.

Висновки. Таким чином, інноваційні процеси у ВНЗ англomовних країн не обмежуються тільки розвитком та розробкою освітніх програм і проєктів. Зростання інформаційного простору сприяє більшій доступності вищої освіти. Отже, перед університетами англomовних розвинутих країн, стоїть мета реалізації накопленого потенціалу, пошуку засобів передачі знань з використанням новітніх інноваційних технологій, широкого застосування інтернет-технологій, он-лайн, дистанційного навчання тощо. Такі технології сприяють розвитку автономного навчання, особливо у системі вищої освіти цих країн. Важливою особливістю освітньої політики у контексті інноваційного процесу в США, є посиленна державна підтримка діяльності вузів з метою підтримки новітніх розробок та досліджень.

Проаналізувавши організацію системи магістерської підготовки студентів, за напрямком підготовки «Вища освіта» у англomовних країнах, ми прийшли до висновку про необхідність вивчення світового досвіду, задля розробки новітніх методик, технологій, курсів навчання та підходів, які б забезпечили вирішення сучасних вимог, що стоять перед українською освітньою галуззю. Підготувати фахівця здатного застосовувати інноваційні технології та подолати виклики сьогодення.

Література

1. Андреев А.А. Введение в Интернет-образование. Учебное пособие / Андреев А.А. – М.: Логос, 2003.– С.45.
2. Организация инновационной деятельности в университетах США. Сборник информационно-аналитических материалов. — Н. Новгород: Изд-во ННГУ, 2011.– 96с.
3. Скрябина О.Ю. Информационные технологии обучения в современном образовании США (Гуманистический аспект) : Дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 : Волгоград, 2000. –190 с.
4. Буибас М. Современная подготовка учителя американской школы в дистанционной среде / Буибас М., Сердюков П., Сердюкова Н., Хилл Р. // Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя Психолого-педагогічні науки. — 2011. — № 9. — С.207-213
5. Кучеряну М.Г. Информационные технологии в вузах Великобритании / Кучеряну М. Г. // Ярославский педагогический вестник. –2009. – № 2. – С.105-109.
6. Holec, H. Autonomy in Foreign Language Learning / H. Holec. – Oxford: Pergamon,1981. – 87 p.
7. Benson, P. 2006. Autonomy in language teaching and learning. Language Teaching, 40,pp.21–40.
8. A Blueprint for Reform U.S. Department of Education Washington, D.C., 2010. – 45p.
9. NCES (2009). National Center for Educational Statistics. <http://nces.ed.gov/>
10. <http://www.gse.harvard.edu/academics/masters/highered/index.html>
11. http://goodwin.drexel.edu/sotaps/academic_grad.php
12. http://www.soe.umich.edu/academics/masters_programs/he/
13. <http://www.kaplanuniversity.edu/education/higher-education-master-degree.aspx>
14. <http://www.sesp.northwestern.edu/higher-education/>

Смольнікова О.Г. Інноваційні технології у системі освіти англomовних країн

Анотація. У статті проаналізовано зміст організації навчання у магістратурі вищих учбових закладів та запровадження інноваційних технологій у системі освіти англomовних країн. Розглянута підтримка інноваційних освітніх процесів з боку держави цих країн. **Ключові слова:** інноваційні технології, магістратура, автономне навчання, он-лайн освіта, «ефективний вчитель».

Смольнікова Е.Г. Инновационные технологии в системе образования англоязычных стран

Анотація. В статье проанализировано содержание организации обучения в магистратуре высших учебных заведений и внедрение инновационных технологий в системе образования англоязычных стран. Рассмотрена поддержка инновационных образовательных процессов со стороны государства в этих странах. **Ключевые слова:** инновационные технологии, магистратура, автономное обучение, он-лайн обучение, «эффективный учитель».

Smolnikova O. Innovative technologies in the system of English-speaking countries education

Annotation. The article analyzes the content of Master's studying organization and introduction of innovative technologies in the educational system of English-speaking countries. It considers the state support of innovative educational processes in these countries. **Key words:** innovative technologies, Master degree, autonomous learning, online learning, "effective teacher."